

fint, hvis det kunne lykkes. Jeg synes oven i købet, det er det bedste. Jeg kan bare ikke forstå, at man mener, at en gruppe er så ensartet, at der kun er én vej at gå. Altså forestillingen om, at narkomaner er én stor, fuldstændig ensartet gruppe, som alle sammen vil reagere på det samme tilbud, tror jeg er en stor misforståelse i den her debat.

Så vil jeg runde af med at sige til ordførerne, at jeg synes, den socialdemokratiske ordfører holdt et bedre indlæg end sundhedsministeren, og jeg siger det ikke for at genere sundhedsministeren, men mere for at rose den socialdemokratiske ordfører. Jeg synes, det blev båret af større klogskab, jeg synes, det blev båret af større villighed til at give usikkerheden over for det, vi står over for, plads. Det vil jeg godt kvitte for.

Jeg har kommenteret Venstres og De Konservatives ordførerindlæg.

CD og Dansk Folkeparti afviser bastant, at det her er noget, man overhovedet kunne bevæge sig i retning af. Det synes jeg er ærgerligt.

Jeg forstår, at De Radikale er stillet frit i det her spørgsmål. Jeg erindrer også, at De Radikale har en landsmødebeslutning om, at man støtter et sådant forsøg, hvis jeg husker rigtigt.

Enhedslisten kædede sin støtte sammen med en diskussion om behandlingskapaciteten. Jeg meget enig i, at behandlingskapaciteten skal forøges.

Og Kristeligt Folkeparti afviser så helt bastant.

Jeg vil runde af med at sige, at jeg tror, vi kommer tilbage til den her diskussion mange gange. Hvis nu det viser sig, at den psykosociale indsats, der nu forøges med 50 mio. kr. – som skal ses i forhold til, at vi for 3 år siden forøgede den med 350 mio. kr., altså en syvendedel af, hvad vi forøgede med dengang – ikke får indflydelse på kurven over dødstallene, hvad så? Er man så stadig lige så sikker på den her afvisning? Eller hvad skal der til? Kommer der så et nyt argument, der gør, at man så ikke kan? Jeg synes, det er fint at forøge den psykosociale indsats. Derfor har vi også været med til det, og derfor stemmer vi for det i satssammenhæng, og det gør vi gerne.

Men vi mangler det, som kunne være et tilbud til dem, der er allerlængst ude. Og dér synes jeg fru Tove Fergo holdt et ganske glimrende indlæg båret af oprigtig optagethed af hendes medmennesker på det punkt, hvor man sænker parolerne så meget, at man siger: Nu er

det ikke et spørgsmål om at tilfredsstille bestemte moralske krav, jeg har som politiker, nu er det et spørgsmål om at hjælpe nogle mennesker, fordi de dør, hvis vi ikke gør det. Mere præcist kan det ikke siges. Tak!

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Når hr. Villy Søvnald siger: Vi tror, vi kan nå dem med heroin, så er mit spørgsmål: Hvad er det, man vil nå dem til? Er det for at motivere dem til behandling? For så vil jeg sige, at i Danmark er vi i den situation, at vi har masser af motiverede narkomaner, som gerne vil i behandling. De står på ventelister i op til 9 måneder for at komme i behandling, især stoffri behandling. Vi har nogle døgnbehandlingssteder, hvor der er lange, lange ventelister, og der er andre steder, hvor der står tomme pladser. Så der ville blive en langt bedre udnyttelse af vores behandlingskapacitet, hvis man også medinddrog narkomanernes egne ønsker om, hvor de ønskede at komme i behandling. Hele det område er vi nødt til at se mere på.

Hr. Villy Søvnald siger, at narkomaner ikke er ens, at det ikke er en ensartet gruppe, og at det ikke kun er én behandling, der virker. Nej, det er helt klart, det er jeg enig med hr. Villy Søvnald i. Vi skal have flere slags behandling og flere behandlingssteder.

Jeg vil slutte med socialoverlæge i København Peter Eges ord: Det, der skal til, det er behandling, det er behandling, og det er behandling.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jeg meget enig med fru Tove Videbæk i, og derfor må fru Tove Videbæk være meget glad for, at vi var nogle – dengang Kristeligt Folkeparti ikke sad i Folketinget – der fik afsat de relativt store beløb til behandlingsindsatsen, som vi har i dag, og som – bare sagt som en bemærkning – var syv gange større end det beløb, der nu afsættes. Og jeg mangler stadig væk, at de ordførere, der mener, at den her omgang har løst et meget stort problem, skal forklare, hvad det er for en surdej, der gør, at de her penge er syv gange så meget værd som dem, vi afsatte sidst, eller endnu mere.

Sagt på en anden måde: Når vi vender tilbage til den her diskussion en anden gang – og det gør vi med sikkerhed, ikke nødvendigvis med et heroinforslag, men næste gang vi ser